

[Justitsministeren.]

overformynderiet været delt i en udenbys og en indenbys afdeling. Den indenbys afdeling svarer til det indtil 1868 eksisterende københavnske overformynderi. Den udenbys afdeling afløste de daværende selvstændige overformynderier udenfor København. Som der nærmere er gjort rede for i bemærkningerne, gjaldt der på en række punkter forskellige regler om administrationen af de to afdelinger. Da de fleste af disse særregler nu er bortfaldet, og da de særregler, der er fastsat i loven af 1868 med hensyn til den udenbys afdelings lånevirkksomhed, absolut ikke kan kaldes tidssvarende, foreslås overformynderiets deling i de to nævnte afdelinger ophævet. Dette vil også betyde en væsentlig simplificering og billiggørelse af overformynderiets forretningsgang og administration.

De bestyrede kapitaler er iøvrigt vokset fra i 1869 at være 65 mill. kr. til i 1949 at være 633 mill. kr.

De hidtidige principper, hvorefter de under overformynderiet hørende midler bestyres, dels som en samlet masse, dels særskilt, foreslås stadig opretholdt ved lovforslagets afsnit II og III.

I afsnit II angående massebestyrelsen er der foreslået en modernisering og forenkling af reglerne om udlån af midler i fast ejendom, så at reglerne bliver ens for København og for det øvrige land. Den vigtigste ændring i så henseende i forhold til den gældende lov er den, at man ikke har medtaget de hidtil gældende regler, hvorefter de midler, der skal udlånes, såvidt muligt skal fordeles på samtlige amter i samme forhold, som der fra hvert amt er indkommet rede penge, og hvorefter udlån i fast ejendom kun bør ske, efter at de har været behørigt udbudt ved bekendtgørelser for og i det amt, hvori udlånene skal søges anbragt. Disse udlånsregler er ganske forældede og er iøvrigt også uforenelige på anden vis med nutidens forhold. Der kan ikke under nutidens stærke udvikling af realkrediten lægges nogen som helst vægt på opretholdelse af kravet om, at de fra det enkelte amt indkomne midler netop udlånes til samme amt, og kravet om, at midlerne skal udbydes som nævnt, er ensbetydende med, at udbudet må foregå over hele landet under eet, da der så godt som altid vil være indkommet midler fra samtlige amter.

Som der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget, har de antikverede regler også medført, at overformynderiets udlånsvirksomhed i fast ejendom er

gået i stå. Efter forslaget vil udlån kunne ske i alle tilfælde, hvor midler er disponible, uden at der skal foranstalles udbud for hele landet under eet, og der åbnes således mulighed for genoptagelse af overformynderiets udlånsvirksomhed.

Renten af udlånene foreslås fastsat af overformynderiet, medens hidtil justitsministeren har skullet fastsætte renten. Denne ændring har jeg anset for naturlig, da konkurrencen på lånemarkedet med sparekasser og kreditforeninger vil være en tilstrækkelig effektiv garanti mod urimelige rentekrav fra overformynderiets side.

Da det er tilladt andre långivere at beregne sig en provision på indtil 2 pct. af lånebeløbet, er det foreslået, at overformynderiet får en lignende adgang til at beregne sig en sådan provision.

Fastsættelsen af kontohavernes rente, der hidtil er sket ved kongelig anordning, foreslås henlagt til justitsministerens afgørelse, så at renten fremtidig skal kunne fastsættes forskelligt efter arten af de bestyrede midler. Det sidste har navnlig henblik på midler tilhørende borteblevne eller fraværende personer, idet disse midler skal udbetales, såsnart ejeren melder sig, så at de i virkeligheden henstår på anfordring og derfor for overformynderiet kun i begrænset omfang kan anbringes fast.

Afsnit III angår særskilt bestyrede midler og indeholder ingen ændringer i de hidtil gældende regler.

Af reglerne i afsnit IV, de almindelige bestemmelser, skal jeg fremhæve § 14, hvorefter der af de af overformynderiet bestyrede midler svares et administrationsgebyr efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler. Gebyret er for tiden i henhold til loven fastsat til 2 pct. af renten, for umyndiges og borteblevnes og fraværendes midlers vedkommende dog kun 1 pct. Gebyrets størrelse er i nutiden afhængigt af forholdene ude på markedet, d. v. s. af konkurrencen med de private forvaltningsinstitutter, og det er uheldigt for overformynderiets drift og dets stilling i denne konkurrence, når gebyret efter den gældende lov ikke kan forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med de foreliggende muligheder og med de ændringer, der foretages fra de private forvaltningsinstitutters side.

Idet jeg iøvrigt tør henvise til bemærkningerne, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting. Det er måske lidt dristigt at fastsætte lovens ikrafttrædelse allerede til den 1. juli, men da forslaget jo ikke